

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **E. S.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2024, č. j. OAM-1248/BE-BE01-VL14-PS2-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2024, č. j. 50 A 22/2024-17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyni bylo rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 23. 6. 2024, č. j. KRPA-204388-12/ČJ-2024-000022-SV, uloženo správní vyhoštění se stanovením doby neumožňující vstup na území na dobu 12 měsíců. V září téhož roku bylo zjištěno, že žalobkyně z území nevycestovala. V návaznosti na to Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, dne 13. 9. 2024 vydala rozhodnutí č. j. KRPA-291020-10/ČJ-2024-000022-ZZC, kterým rozhodla o zajištění žalobkyně za účelem realizace správního vyhoštění. Dne 17. 9. 2024 žalobkyně podala žádost o mezinárodní ochranu. V průběhu řízení o žádosti o mezinárodní ochranu žalovaný dne 20. 9. 2024 rozhodl rozhodnutím č. j. OAM-1248/BE-BE01-VL14-PS-2024, o dalším zajištění žalobkyně (tzv. přezajištění) v režimu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), na dobu 140 dnů, tj. do 3. 2. 2025.

[2] Dne 16. 10. 2024 žalobkyně podala žádost o propuštění ze zajištění, kterou odůvodnila tím, že disponuje nájemní smlouvou ze dne 27. 9. 2024 uzavřenou s panem P. M., který jí pronajal byt na adrese x, s dobou nájmu sjednanou na dobu určitou od 28. 9. 2024 do 27. 9. 2025 za nájemné ve výši 9 000 Kč měsíčně (dále jen „nájemní smlouva“).

[3] Žalovaný výše označeným rozhodnutím žádosti nevyhověl a rozhodl o nepropuštění žalobkyně ze zajištění. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně nemá k místu uvedenému

v nájemní smlouvě žádné prokazatelné osobní vazby, výši nájemného shledal nereálnou vzhledem k nemajetnosti žalobkyně. Žalovaný nepřistoupil k aplikaci zvláštního opatření dle § 47 zákona o azylu, tedy povinnosti žalobkyně osobně se hlásit žalovanému ve stanovené době, a konstatoval, že zajištění žalobkyně je v souladu s § 46a odst. 1 písm. e), odst. 5 a 10 zákona o azylu.

[4] Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí podala žalobu, kterou krajský soud výše označeným rozsudkem zamítl. Žalobkyně v ní tvrdila, že má na území České republiky stabilní a dlouhodobé ubytování na základě nájemní smlouvy a že rozhodnutím o zajištění došlo k zásahu do jejích práv. Nesouhlasila s tím, že by podaná žádost o mezinárodní ochranu měla sloužit k vyhnutí se správnímu vyhoštění, jak předpokládá § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, s možným ohrožením průběhu správního řízení o mezinárodní ochraně v případě propuštění žalobkyně ze zařízení, a dále poukázala na porušení § 3 a § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[5] Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku považoval značnou část žalobních bodů za míjející se s důvody napadeného rozhodnutí, nebo za obecnou, až na samé hranici požadavků kladených na žalobní bod. Žalobkyně totiž mimo jiné brojila proti rozhodnutí o zajištění ze dne 13. 9. 2024 a navazujícímu rozhodnutí o přezajištění ze dne 20. 9. 2024, nikoliv proti napadenému rozhodnutí o zamítnutí žádosti o propuštění ze zajištění. Krajský soud shledal projednatelnou jedinou žalobní námitku, a to, zda předložená nájemní smlouva může představovat dostatečný důvod pro propuštění ze zajištění při současném uložení mírnějšího opatření dle § 47 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud měl za to, že nájemní smlouva byla uzavřena s cílem zajistit podklad ke zrušení zajištění, nikoliv jako důkaz o existenci stabilního a dlouhodobého bydlení. Tento závěr zdůvodnil tím, že žalobkyně k bytu na adrese uvedené v nájemní smlouvě nemá žádné osobní vazby, nájemní smlouva byla uzavřena v době, kdy žalobkyně pobývala v zajištění, do té doby v bytě nikdy nebydlela, sjednané nájemné ve výši 9 000 Kč měsíčně je vzhledem k atraktivní a poptávané lokalitě pražské čtvrti Karlín podhodnocené a jeví se nereálným, že by žalobkyně, která nedisponuje dostatkem finančních prostředků, mohla takovou částku platit.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla výše označený rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě kterých požadovala napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Stěžovatelka úvodem kasační stížnosti shrnula dosavadní průběh řízení. Následně uvedla, že na území České republiky má stabilní a dlouhodobé ubytování, jelikož disponuje ověřenou kopií nájemní smlouvy, kterou měla sjednanou na dobu určitou od 28. 9. 2024 do 27. 9. 2025. Byly splněny podmínky pro vyhovění žádosti stěžovatelky o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců.

[8] Dle stěžovatelky je rozhodnutí o zajištění nepřiměřeným zásahem do jejích práv, došlo k omezení její osobní svobody, ke kterému nebyly dány žádné zákonné důvody. Stěžovatelka nesouhlasí s tím, že její žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána

pokračování

pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, že by v případě zrušení zajištění po dobu řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany nevyčkala výsledku řízení a navázala by na nelegální pobyt a práci. Není dále pravdou, že by propuštěním stěžovatelky ze zajištění byl ohrožen průběh správního řízení ve věci mezinárodní ochrany a ve věci správního vyhoštění. Žalovaný ve správním řízení porušil § 3 správního řádu, neopatřil podklady pro své rozhodnutí dle § 50 odst. 2 správního řádu.

[9] Žalovaný ve svém vyjádření trval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí a uvedl, že kasační důvody nelze podřadit pod důvody, které by umožňovaly propuštění stěžovatelky ze zařízení pro zajištění cizinců a vedení řízení ve věci mezinárodní ochrany. Z napadeného rozhodnutí je seznatelné, z jakých podkladů žalovaný vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jeho úvahy vedly. Žalovaný upozornil na to, že stěžovatelka proti rozhodnutí o zajištění ze dne 20. 9. 2024 žádným způsobem nebrojila, pouze podala žádost o propuštění ze zajištění. Navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, popřípadě zamítnout pro nedůvodnost.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[10] Nejvyšší správní soud v rámci posouzení formálních náležitostí kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost je jako celek nepřijatelná.

[11] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[12] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož takové rozhodnutí vzešlo, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Z toho plyne, že aby byla kasační stížnost způsobila k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě závěry krajského soudu. V žádném případě nepostačuje, aby kasační stížnost toliko opakovala žalobní námítky, byť v jiné formulaci (shodně také rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2022, č. j. 1 As 76/2022-41, odst. [18], nebo ze dne 23. 6. 2023, č. j. 9 Afs 70/2023-73, odst. [36]).

[13] Kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s. a bude jako nepřijatelná odmítnuta dle § 104 odst. 4 s. ř. s. (shodně také usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, odst. [12]). Nejvyšší správní soud v tomto usnesení v odst. [7] a [8] uvedl, že „v kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. [...] smyslem povinného zastoupení bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádňější.“ Takový postup opakovaně shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23, bodu 17. a v něm uvedených usneseních.

[14] Obdobně jsou nepřipustné kasační důvody, které směřují pouze proti postupu ve správním řízení či výlučně proti rozhodnutí žalovaného (viz rozsudek NSS č. j. 9 Afs 70/2023-73, odst. [38]).

[15] Z podané kasační stížnosti nevyplývá žádná konkrétní právní polemika se závěry krajského soudu. Stěžovatelka pouze opakuje argumentaci o nesprávnosti rozhodnutí žalovaného a bez dalšího přebírá žalobní námitky. Nejvyšší správní soud shledal shodu textu kasační stížnosti se žalobou v kasačních námitkách rekapitulovaných v odst. [7] a [8] tohoto usnesení (blíže viz str. 2 a 3 kasační stížnosti na č. l. 1 a 2 spisu NSS) a týkajících se nájemní smlouvy coby doložení stabilního a dlouhodobého ubytování, nepřiměřeného zásahu do práv stěžovatelky rozhodnutím o zajištění, domnělého cíle podané žádosti o mezinárodní ochranu, (ne)ohrožení průběhu správního řízení v důsledku propuštění stěžovatelky ze zařízení pro zajištění cizinců, naplnění podmínek pro vyhovění žádosti stěžovatelky o propuštění ze zařízení a poukazu na porušení § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu. Kasační námitky zcela odpovídají žalobním námitkám rekapitulovaným v odst. [4] tohoto usnesení (blíže viz str. 2 a 3 žaloby na č. l. 2 a 3 spisu krajského soudu). Jediné, co stěžovatelka v textu kasační argumentace změnila, bylo označení „žalobkyně“ na označení „stěžovatelka“ a „napadené rozhodnutí“ na „napadený rozsudek“.

[16] Nejvyšší správní soud shrnuje, že v projednávané věci nejsou uplatněny žádné kasační důvody, jelikož stěžovatelka pouze opakuje žalobní argumentaci, tyto námitky nereagují na argumentaci krajského soudu obsaženou v napadeném rozsudku, a navíc se zcela míjí s důvody, o něž žalovaný opřel své rozhodnutí. Kasační stížnost je tak nepřipustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 (srov. též rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2021, č. j. 8 Azs 299/2020-41, odst. [16] a tam citovanou judikaturu).

[17] Nejvyšší správní soud závěrem uvádí, že stěžovatelku před posouzením kasační stížnosti nevyzýval k jejímu doplnění o další kasační námitky. Postup podle § 109 odst. 1 ve spojení s § 106 odst. 3 s. ř. s. je na místě jen v situaci, kdy kasační stížnost neobsahuje vůbec žádnou argumentaci (ani pokus o ni). Postup podle těchto ustanovení ovšem není určen k tomu, aby soud upozorňoval stěžovatelku na potřebu či vhodnost doplnění její argumentace (srov. usnesení NSS ze dne 30. 6. 2022, č. j. 2 Afs 115/2020-42, odst. [19], obdobně usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 Azs 41/2023-38, odst. [12]).

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka z výše uvedených důvodů v kasační stížnosti neuplatnila ani jednu přípustnou kasační námitku, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost jako celek je nepřipustná, a proto ji odmítl (§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

[19] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2025

pokračování

JUDr. Radan Malík
předseda senátu